In het blad Unsere Windhunde van de DWZRV van october 2008 las ik een kort verslag van de Greyhoundmeeting, gehouden op 11-10-'08 in Duitsland. Er waren 57 Greyhoundliefhebbers aanwezig. Graag heb ik het verslag van de voordracht van Dr. Zohmann vertaald voor onze nieuwsbrief.

Loopbandtraining als Hydrotherapie uit Medisch Oogpunt

Dr. Zohmann bespreekt het gebruik van een loopband voor medisch/therapeutische toepassing.

In dit verband geeft hij zijn ervaringen weer met een onderwaterloopband. Verder geeft hij de gedoseerde trainingsonderdelen aan, die gebruikt worden bij revalidatie na een operatie, een spierscheuring of botbreuk om de motoriek van de patiënt weer op te bouwen. Hij bespreekt ook het **niet** inzetten van dit bewegingsapparaat, b.v. in de huiskamer om als droge training te dienen b.v. voor onze Greyhound. De baas kan dan rustig blijven zitten!!!! Dr. Zohmann keurt deze training dan ook ten strengste af. Hij geeft duidelijk aan waarom deze wijze van trainen zeer funest is voor onze Greyhound.

Ten eerste: De a-typische belasting van de ledematen.
Ten tweede: Te zware inspanning voor de gewrichten vanwege het éénzijdige bewegingspatroon.
Ten derde: Er ontstaan vochtopeenhopingen in de gewrichtsbanden.
Ten vierde: Deze a-typische éénzijdige beweging verandert het jachtkarakter van onze Greyhound en verslechtert de startexplosie.
Ten vijfde: De spieropbouw krijgt met deze éénzijdige beweging een totaal a - typische spierspanning. De spieren worden en blijven gespannen en worden heel hard. Mooie volle soepele spierbundels bereiken we met gevarieerde bewegingen, hetgeen de vereiste zuurstoftoevoer optimaal bewerkstelligt, wat het uithoudingsvermogen ten goede komt.
Ten zesde: De Greyhound wint met deze DROGE loopbandtraining géén terrein, maar de band komt met dezelfde onverminderde kracht op hem af. Het wordt helemaal dierkwellerij als de band voor lager wordt ingesteld.

Aldus Dr. Zohmann.

Graag wil ik als keurmeester mijn ervaringen in dit verband, wat de spiertonus (spanning) betreft hier het volgende aanvullen: Op een keuring trof ik een hond met zeer zeer hard bespierde dijen aan. Op mijn vraag hoe hij die bespiering zó hard had gekregen, zei hij:" Op de

loopband". Mijn advies was dan ook om dat ding ogenblikkelijk weg te doen, want deze bespiering was a -typisch en a - functioneel, want de hond liep verstijfd en ongeïnteresseerd rond alsof zijn echte natuur totaal vervormd was.

Ten eerste: De droge loopbandtraining beperkt het optimale strek- en buigmoment van de spieren door het éénzijdige bewegingspatroon.
Ten tweede: De bloedtoevoer wordt hierdoor niet extra gestimuleerd, waardoor de zuurstoftoevoer wordt beperkt en vermoeidheid c.q. verzuring sneller bij grotere inspanning sneller optreedt.
Ten derde: Dit bewegingspatroon ontwikkelt een karakterloze en animoloze hond, mede veroorzaakt door deze **geestdodende** training.

Dr. Zohmann heeft gelijk, het is dierbeulerij.

Mocht er een Greyhoundliefhebber ooit gedacht hebben om zo'n verfoeilijke " walkingmachine " in huis te halen, dan hoop ik dat hij door deze afwijzende argumenten, zijn fietsje pakt of lekker de hei of het bos in gaat met zijn Greyhound. Ook lekker trainen op één van onze mooie renbanen vindt onze Grey een waar feest. Leuker kunnen we het voor onze Grey niet maken.

Veel plezier samen met uw Greyhound.

Uw vertaler Frans Gerritsen.